

Logerenstein

Bericht uit de nieuwe Bijlmer

foto ELMER VAN DER MAREL

Hoe zou de gemiddelde Amsterdammer over de Bijlmer denken? En staat deze wijk terecht op de lijst van probleemwijken? Stiekem hadden wij ook zo onze vooroordelen. Vooral door de incidenten waarover we hadden gehoord. Wij twijfelden er nog aan dat het hier veilig en prettig kon zijn, voordat we vertrokken voor een weekje Gerenstein.

Al op eerste ochtend moesten we ons beeld bijstellen. Geen grauwe flats, desolate plekken en achterstallig onderhoud: het eerste wat we zagen toen we aankwamen op station Ganzenhoef was nieuwbouw. Op de Bijlmerdreef zagen we volop winkels met delicatessen uit alle windstreken, soms een beetje te veel van het goede. In deze smeltkroes van culturen krijg je bijna een overkill aan bakabana (bakbanaan).

De fouten van de massabouw worden gecorrigeerd met nieuwbouw en renovatie. De kleurrijke en beschilderde appartementen lijken de mensen weer te inspireren en ver-

Gasten: Tarek Fadili en Joël Serphos, studenten Wonen in: Nieuw West en Amstelveen Favoriete plek in Zuidoost: Bijlmerdreef

trouwen te geven in de toekomst van de Bijlmer. De wijk ziet er nu misschien pas uit zoals die ruim dertig jaar geleden was bedoeld. Je hoeft je niet meer te schamen om in Zuidoost te wonen; de mensen zijn weer trots op hun wijk.

Ook de jeugd heeft niet te klagen. Voor jongeren is er genoeg te doen: mobiele game-wagens, een overvloed aan studioruimtes, sportfaciliteiten, en danscursussen.

Maar daarachter schuilt nog genoeg ellende. Veel jongeren gaan voortijdig van school komen dan moeilijk aan een baan. En

veel meisjes raken vroegtijdig zwanger. Je zou kunnen zeggen dat je het makkelijk kunt voorkomen, maar van veel uit de hand gelopen breezerromances komen toch nog kinderen. Misschien dat veel jongeren in de weg worden gezeten door hun christelijke achtergrond bij het regelen van voorbehoedsmiddelen en, als het te laat is, bij abortus.

Op straat spraken we een meisje dat vertelde dat moord aan de orde van de dag is in

Zuidoost. Met gefronste wenkbrauwen hoorden wij haar aan. Wij als blanke jongeren - nou ja, bijna blank - voelden ons toch op ons gemak in het exotische Zuidoost. Samen met de rastafari's swingden wij op het ritme van de reggaemuziek.

"Je hoeft niet bang te zijn dat je gevaar loopt omdat je blank bent," drukte een café-bezoeker ons op het hart bij binnenkomst. Al gauw bevonden we ons in een dansende menigte, en werden we als oude vrienden

Dertig jaar geleden was de Bijlmer één van de modernste wijken van Nederland. In 1985 stond één op de vier woningen leeg. Sinds midden jaren negentig werd bijna de helft van de flats gesloopt als onderdeel van een vernieuwingsplan. Zou het er nu goed toeven zijn? Het Parool nodigde tien gasten uit ieder een week te logeren in een luxe appartement in de nieuwe flat Gerenstein. Vandaag deel acht.

Volgende week: cabaretier Dolf Jansen

wilden kennelijk nog snel even opladen.

In tegenstelling tot veel andere stadsdelen heeft de Bijlmer niet te klagen over het aanbod aan groen. Met mooi weer begeeft iedereen zich naar de reusachtige parken: het Bijlmerpark, het Gaasperpark, de Bijlmer-

ceerder dan wat we voor ons vertrek in ons hoofd hadden. De Bijlmer is (nog) geen yuppenwijk. Maar met kleine stapjes ontwikkelt de Bijlmer zich tot een netter en frisser stadsdeel.

Zuidoost voelt als een exotisch oord, maar

Zuidoost voelt als een exotisch oord, maar dan op slechts tien kilometer afstand van huis.

weide. Niet alleen heerlijke plekken voor verliefde stelletjes, maar ook voor anderen om samen te komen en te kletsen, te eten en te drinken.

Ons appartement bood ons een prachtig uitzicht over deze wijk vol contrasten. Aan de voorkant de moderne nieuwbouw, aan de achterkant uitzicht op de bekende Bijlmer-skyline. Dit verschil toont de kracht van de Bijlmer. Voor de eerste bewoners maakt dit beeld vast weer een hoop goed: een combinatie van vernieuwing en nostalgie.

Door de bouwvakkers in de buurt werden we vriendelijk verwelkomd. Voor een beter uitzicht over de Bijlmer mochten wij de hijskraan in. Eenmaal onderweg in de stelling kreeg ons 'daredevilschap' toch een flinke klap. Klimmen viel vies tegen en naar beneden kijken deed ons hart sneller kloppen. Niet echt lang volgehouden dus.

Ons plan was zo eerlijk en onafhankelijk mogelijk naar het leven in de Bijlmer te kijken. Zonder de problemen te verbloemen, zonder te vervallen in multiculticlichés en zonder Hollywoodachtige horrorscenario's te schrijven.

Wat wij zagen was in elk geval veel genuan-

dan op slechts tien kilometer afstand van huis. *Seriously easy going.* Voor ons geen pakezels of PC Hoofttrekker om de boel te verkennen, wij gaan gewoon op reis met onze Amsterdamse fiets. Op vakantie in eigen stad.

Opdrachtgever: Rochdale, ontwikkelaar: Delta Forte, aannemer: M.J. De Nijis & zn., belegger: Vesteda, ontwerp: Heren 5 architecten, binnentuin: H+N+S Landschapsarchitecten, kunst: Henri Jacobs